

रविमर्दी सशर्करो मारुतश्चण्डः । ऋतुविपरीतास्त-
रवो दीप्ता मृगपक्षिणो दिशं दाहः । निर्घातम-
हीकम्पादयो भवन्त्यत्र चोत्पाताः । न पृथक् फलानि
तेषां शिखिकीलकराद्दर्शनानि यदि । तदुदयका-
रणमेषां केत्वादीनां फलं ब्रूयात् । “यस्मिन् यस्मिन्
देशे दर्शनमायानि सूर्यविम्बस्थाः । तस्मिंस्तस्मिन्
व्यसनं महीपतीनां परिज्ञेयम् । क्षुत्प्रच्छानशरीरा
सुनयोऽप्युत्सृष्टधर्मैश्चरिताः । निर्मांसवालहस्ताः
कच्छेणायानि परदेशम् । तस्कारविलुप्तचित्ताः प्रदी-
र्घनिःश्वासाकुलिताक्षिपुटाः । सलः सन्नशरीराः शोको-
द्भववाप्यरुद्धदशः । क्षामा जुगुप्समानाः स्रष्टपतिपर-
चक्रपीडिता मनुजाः । स्रष्टपतिचरितं कर्म च
पराकृतं प्रब्रुवन्त्यन्ये । गर्भेष्वपि निष्पन्ना वारि-
सुचो न प्रभूतवारिसुचः । सरितो बान्नि तदुत्वं
क्वचित् क्वचिज्जायते सख्यम् । दण्डे नरेन्द्रस्युर्व्या-
धिभयं स्यात् कवचसंस्थाने । ध्वाङ्गे च तस्कारभयं
दुर्भिक्षं कीलकेऽर्कस्थे । राजोपकरणरूपैस्त्वत्तदध्वजचा-
भरादिभिर्विद्धः । राजान्यत्वत्तदार्कः स्फुलिङ्गधूम्रादि-
भिर्जनह्ना । एको दुर्भिक्षकरो ह्य्राद्याः सुर्नरपते-
र्विनाशाय । सितरक्तपीतवर्णैस्सैर्विद्धोऽर्कोऽहवर्णः ।
दृश्यन्ते च यतस्ते रविबिम्बस्योत्थिता महोत्पाताः ।
आगच्छति लोकानां तेनैव भयं प्रदेशेन” ।
स्वार्थं क तत्पार्थं । त्विशत्वप्रधिकाराहोक्ते तामस-
कीलका इति ख्याताः ६० स० ११ अ० ।

तामसध्यान न० वटुकभैरवस्य ध्येयरूपभेदे । “तस्य ध्यानं
त्रिधा प्रोक्तं सात्त्विकादिप्रभेदतः” इत्युपक्रमे सात्त्विक-
राजसे उक्त्वा तामसध्यानसक्तं तन्त्रसारे यथा

“ध्यायेन्नीलाद्रिकानं शशिशकलधरं हण्डमालं
महेशं दिग्बस्त्रं पिङ्गलाभं डमरुसय वृषिं शङ्खशुला-
भयानि । नागं वण्टं कपालं कररसिरुहैर्विभ्रतं भीम-
दंष्ट्रं सर्पाकल्पं त्रिनेत्रं मणिसयविलसत्किङ्किणीनपुरा-
ट्टम्” “तामसं शत्रुशमनं कल्याणभूतगदापहम्” तन्त्रसा० ।

तामसिक त्रि० तमसा निर्दृष्टं ठञ् । तसोगुणकार्थे त्रि०
तामसी स्त्री तमांसि भूम्ना सन्त्यस्तां प्रज्ञा० अण् डीप् ।
अन्धकारवह्नलायां रात्रौ २महाकात्यां भेदि० । शजटा-
मांसां राजनि० । ४तमोगुणवत्यां स्त्रियाञ्च ।

तामालीय त्रि० तामालवृक्षस्यादूरदेशादि सख्या० ढञ् ।
तामालद्वलस्या-दूरदेशादौ ।

तामिस्र पु० तमिस्रा तमस्ततिरस्यत्र अण् । नरकभेदे ।
“तामिस्रो ह्यन्वतामिस्र इत्युपक्रमे । तन्निदानरूपदि
भाग० । ५।२६ उक्तं यथा “यस्तु परिवृत्तापत्यकल-
त्वाप्यपहरति स हि कालपाशबद्धो यमपुरुषैरतिभयान
कैस्तामिस्रो नरके बन्धान्निपात्यते” “स पर्यायेण याती-
मान् नरकानेकविंशतिम् । तामिस्रमन्वतामिस्रं महान-
रौरवरौरवौ । नरकं कालसूत्रञ्च महानरकमेव च ।
सञ्जीवनं महावीचिं तपनं सस्यतापनम् । संचातञ्च
सकाकोलं कुड्मलं पूतिमृत्तकम् । लोहशङ्खुं सृजीपञ्च
पन्थानं शाल्मलीं नदीम् । अक्षिपत्नवनञ्चैव लोहदा-
रकमेव च” मनुः अलोपक्रमे यातीति क्रियासम्बन्धा-
पेक्षतया पन्थानं शाल्मलीं नदीमित्युत्तरत्र स्पष्टं द्विती-
याम्बन्धाच्च तामिस्रादिशब्दानां द्वितीयान्तैव नरकविशे-
षवाचित्वात्तस्य पुंस्वात् । शब्दकल्पद्रुमे लोचितोक्तिः मनु
वचने द्वितीयान्ततामिस्रशब्दे प्रथमान्तत्वभ्रान्त्यैवेति
बोध्यम् । तमिस्रया साध्यमण् । २ द्वेपे । “भेदस्तमसो-
ऽष्टविधो मोहस्य च दशविधो महामोहः । “तामिस्रो-
ऽष्टदशधा” सा० का० । “तामिस्रो द्वेषोऽष्टादशधा
शब्दादयो दशविषया रज्जनीयाः स्वरूपतः, ऐश्वर्यं
त्वणिसादिकं न स्वरूपतो रज्जनं किन्तु रज्जनीयशब्दा-
द्युपायाः । ते च शब्दादय उपस्थिताः परस्परेषोपह-
न्यमानास्तदुपायाश्चाणिसादयः स्वरूपेष्वैव कोपनीया
भवन्तीति । शब्दादिभिर्दृशभिः सहाणिसाद्यष्टादशधेति
तद्विषयो द्वेषस्तामिस्रोऽष्टादशविषयत्वाद्दष्टादशधेति”
तत्त्वकौ० द्वेषमूलत्वात् भोगेच्छाप्रतिघातरूपे शक्रोपे
भाग० टी० श्रीधरः ।

तामु त्रि० तम-उण् । स्तोतरि निषण्टुः ।
ताम्बूली स्त्री ताम्बूली+पृषो० (पान) ताम्बूल्यां “सुङ्गका
शताम्बूलारसानाः” गोप० ब्रा० २।१०।७ ।
ताम्बू ल न० तम-जलच् बुगागमः दीर्घश्च गौ० ङीष् तस्याः
पलमण् । (पान) ख्याते १नागवल्लीदले । २रक्तके च भेदि० ।
“ताम्बू लं कटुतिक्तहृषणमधुरं क्षारं कषायान्वितं वातघ्नं
क्षमिनाशनं कफहरं दुर्गन्धनिर्नाशनम् । वृक्षस्याभरणं
विशुद्धिकरणं क्षामाग्निसन्दीपनं ताम्बू लस्य सखे ! त्रयो-
दश गुणाः स्वर्गेऽपि ते दुर्लभाः” यपि चाहुः “ताम्बू लं
विशदं रुच्यं तीक्ष्णोष्णं तुवरं सरम् । रस्यं तिक्तं
कटु क्षारं रक्तपित्तकरं लघु । वल्यं स्नेह्यास्यदौर्गन्ध्यमल-
वातश्रमापहम्” भाव० प्र० । “अग्निघाय सुखे पथं पूर्णं